

ved en Domstol. Jeg indser heller ikke, hvorfor vi nu skulle fravige, hvad der i saa Henseende hidtil er den gjældende Regel, nemlig at Ingen behøver at modtage en Straf uden Krigsretsdom. Jeg vil altsaa anmode det ærede Udvalg om at overveie, hvorvidt det ikke maatte finde det rigtigst til 3die Behandling at foreslaa en Forandring i den Henseende. Jeg synes, at man paa begge Sider vilde være vel tjent dermed. Vel har jeg egentlig aldrig hørt eller bragt i Erfaring, at Officererne ere urimelige; men, naar Officererne vide, at en Menig, dersom han ikke er tilfreds med den paagjældende Officeers Kjendelse, kan fordre en Krigsret, saa vil dette dog altid være en svær Opfordring for dem til at være meget forsigtige. Jeg finder, at det ogsaa for de Meniges Skyld i den Retning vil være meget heldigt, at de altid have den Udvei at kunne fordre en Krigsretsdom, — at de saa i alt Fald aldrig ville have nogen virkelig Anledning til at beklage sig over Forurettelse, hvad derimod vistnok ikke kan undgaas, naar de uden videre skulle modtage den Straf, som dikteres dem af en Officer. Jeg skal derfor, som sagt, meget indstændig opfordre det ærede Udvalg til at faae det omtalte 2de Punkt i det 4de Stykke af § 199 forandrede, saaledes at den nuværende Tilstand kan blive opretholdt, at Ingen er pligtig til at modtage nogen Straf uden Dom af en Krigsret.

Krigs- og Marineministeren: Vedtagelsen af de to første Vædringsforslag, som foreligger under Nr. 14 og 15, vil jo være i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved Afstemningen igaar, og jeg er, som jeg udtalte igaar, fuldkommen enig i, at denne Straf, Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, kan finde en passende Anvendelse paa de Forbrydelser, som ere omtalte i disse Lovparagrafer. — Til Vædringsforslaget under Nr. 16 skal jeg ikke sige Noget til, hvad den ærede Ordfører udtalte. Derimod kan jeg ikke være ganske enig med det ærede Udvalg i det Usskelige i, at Ordene „for at afværge et voldeligt Overfald eller“ skulle udgaa af § 133. Jeg er fuldkomment enig med den ærede Ord-

fører deri, at principrigtigt er det ikke, at de staa i denne Paragraf. Hvad Ret man har i det Tilfælde, som betegnes ved „voldeligt Overfald“, det er angivet i § 48 ved en Henvisning til Bestemmelserne i den borgerlige Straffelov; men jeg skal tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at denne Bestemmelse er kommen ind i § 133 af Hensigtsmæssighedshensyn. Det er af Bigtighed at have alle disse Bestemmelser samlede paa eet Sted. § 132 omhandler jo, hvilken Straf en Befalingsmand isalder, naar han udøver ulovlig Vold mod Underordnede, og § 133 angiver derpaa, i hvilket Tilfælde han er berettiget til at anvende legemlig Magt mod dem. I Tilfælde af voldeligt Overfald er han naturligvis ligefrem berettiget dertil, men, staaer det ikke udtrykkelig anført i denne Paragraf, saa er det ikke sagt, at det vil staa tilstrækkelig tydeligt navnlig for underordnede Befalingsmænd, og Følger af Udeladelsen vil derfor blive den, at der i de Haandbøger for Befalingsmænd, hvori Straffelovens vigtigste Bestemmelser blive optagne, maa være en Kommentar til Loven, og det anser jeg ikke for at være heldigt. Jeg tror, at man godt af Hensigtsmæssighedshensyn kan opoffre Noget af Principet. — Den ærede Ordfører fastholder det Vædringsforslag, som er stillet til § 199, hvorefter streng Arrest i Bøien ikke skal kunne anvendes som disciplinær Straf. Jeg tror, at det er uhenigtsmæssigt at udelukke denne Straf af Disciplinærmidlernes Tal, og jeg kan lige saa lidt i Dag som igaar være enig med den ærede Ordfører i, at denne strenge Arrest i Bøien skal staa som Noget saa forærdelig Afstræffende og Betænkligt. Jeg tror, at en Betragtning af den Maade, hvorpaa den Paagjældende bliver fængslet, tydelig vil vise, at der ikke kan være forbundet nogen Fare for hans Sundhed, Liv eller Lemmer dermed. Var Straffen af denne Art, saa burde den jo heller ikke dikteres som Straf efter Dom. Det kan være meget hensigtsmæssigt ombord at have et kortvarigt Straffemiddel som denne strenge Arrest i Bøien som Disciplinærstraf. Jeg skal saaledes anmode det høie Thing om at stemme imod dette Vædringsforslag. — Med Hensyn til Lovforslagets Udfyldning med den manglende